

Nr 400

Av herr **Tobé m. fl.**, om *höjning av anslaget till Bidrag till hälso- och sjukvård samt motionsverksamhet för studerande.*

(Lika lydande med motion nr 316 i Första kammaren)

Sveriges förenade studentkårer (SFS) och andra studerandeorganisationer har under många år hävdade att motionsverksamhet bland studerande är att betrakta som en studiesocial fråga. Motionsverksamhet har betydelse för såväl det fysiska som det psykiska tillståndet. Medicinska undersökningar har även visat att kontinuerlig motion motverkar uppkomsten av nedbrytande sjukdomar och sannolikt ger en god arbetskapacitet. Man kan således hävda att motionsverksamhet är förebyggande hälsovård.

Samhället investerar varje år betydande resurser i högre utbildning. Av samma skäl som företagen stöder korporationsidrotten bör staten stödja de studerandes motionsverksamhet. För att öka studieeffektiviteten och därigenom nedbringa studietiderna och undvika studieavbrott måste det vara ett väsentligt samhällsintresse att söka förbättra de studerandes kondition och prestationsförmåga.

Uppfattningen att motionsverksamhet för studerande är en studiesocial fråga delades 1964 av dåvarande chefen för ecklesiastikdepartementet som nämnda år tillsatte en arbetsgrupp för att bl. a. utreda frågan om statens stöd till motionsverksamhet för studerande. Denna arbetsgrupp anslöt sig i en 1966 framlagd PM, »Motionsverksamhet för studerande», till det av studerandeorganisationerna framförda synsättet på motionsverksamheten som förebyggande hälsovård. Gruppens förslag innebar att huvudmannaskapet för de studerandes motionsverksamhet överflyttades till de studerandes kårortsorgan, att finansieringen av verksamheten skulle vad beträffar de fasta idrottslärartjänsterna helt bestridas av staten, medan den rörliga kostnaden för själva motionstillfällena skulle delas lika mellan staten och de studerandes organisationer.

Gruppens förslag hade som utgångspunkt att de studerande skall beredas möjlighet att delta i gruppmotionstimmar, i inledningsskedet med en 25-procentig aktivitetsnivå. Gruppen framhöll dock att denna aktivitetsnivå endast får ses som ett etappmål och att aktivitetsnivån inom några år måste höjas till det dubbla.

Med mycket små förändringar vad beträffar den finansiella ramen och med inga förändringar vad rör synsättet på denna studiesociala fråga kom gruppens förslag att genomföras av riksdagen på grundval av prop.

48/1967. Den nya organisationen för de studerandes motionsverksamhet infördes fr. o. m. den 1/7 1967 och omfattade samtliga kårorter utom Lund, vars kårortsorgan förklarat sig av ekonomiska skäl icke villigt att omedelbart ansluta sig till den nya organisationen. Det bör understrykas att departementschefen i propositionen anslöt sig till gruppens förslag om en successiv höjning av aktivitetsnivån.

Under det första verksamhetsåret med den nya organisationsformen kom statsbidraget att uppgå till 600 000 kronor beräknat på ovan omnämnt sätt och med den rörliga delen beroende av bl. a. studerandeantalet. Det framstod som uppenbart för studerandeorganisationerna att skulle en allt större del av de studerande kunna beredas möjlighet till deltagande i motionsidrott, måste bidraget redan under budgetåret 1968/69 höjas mycket kraftigt till ett sammanlagt belopp om ca 1 026 000 kronor exklusive kårorten Lund och under förutsättning att man accepterade den målsättning som angavs i prop. 48/1967.

Av årets statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, framgår att departementschefen ej anser sig kunna tillstyrka andra höjningar än dem som är direkt beroende av studerandeantalets ökning. Den sålunda föreslagna ökningen jämfört med budgetåret 1967/68 uppgår till 30 000 kronor, motsvarande en ökning av studerandeantalet med 8 000 och en oförändrad aktivitetsnivå.

Idrottens samarbetsnämnd som har haft att yttra sig över de lokala kårortsnämndernas äskanden anför bl. a. följande: Statsbidragen under innevarande budgetår är mycket knappt tilltagna, enär det faktiska studerandeantalet markant överstiger det i regleringsbrevet antagna. Skall man räkna med någon motionsaktivitet på filialorterna måste särskilda medel ställas till dessa kårorters förfogande. Nämnden tillstyrker därför att de av studerandeorganisationerna begärda bidragen för filialorternas verksamhet om tillhoppa 30 000 kronor anvisas. Nämnden anför vidare att utöver den ovan nämnda ökningen i antalet studerande måste aktivitetsnivån stegvis höjas till 50 procent. Dessa båda komponenter, som är av närmast automatisk karaktär, motiverar en höjning som uppgår till 230 000 kronor. Därutöver understryker nämnden det mycket angelägna kravet på ytterligare heltidsbefattningar vid kårortsnämnderna i Stockholm och Göteborg för administrativa uppgifter. Dessa båda kårorter har speciella strukturproblem, såsom stor geografisk spridning på idrottsanläggningarna och elevkårerna. Det finns stor anledning att befara att effektiviteten på de båda orternas motionsverksamhet kommer att bli alltför låg med ett stort överskott på efterfrågan på motionstillfällen i förhållande till det utbud som en redan nu överbelastad administration har möjlighet att erbjuda. Den ovan omnämnda personalförstärkningen är sålunda av största vikt för att intentionerna bakom den ökade satsningen på de studerandes

motionsverksamhet skall kunna uppfyllas. Vi föreslår att för motionsverksamhet för studerande anvisas ytterligare 200 000 kronor för budgetåret 1968/69.

Med stöd av det ovan anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte vid behandlingen av statsverkspropositionen åttonde huvudtiteln anvisa till Bidrag till hälso- och motionsverksamhet för studerande för budgetåret 1968/69 ett förslagsanslag av 1 540 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1968

Erik Tobé (fp)

Folke Björkman (h)

Henry Allard (s)

Tage Sundkvist (cp)
